

ОЛЕГ - ДИТИНСТВО (робоча назва)

автор

Андрій Хохолкін

за мотивами оповідань Олега Сенцова

ДРАФТ 1

+38 067 230 60 63
khokholkin@gmail.com

ОЛЕГ сидить в клубі за стійкою. До нього підходять двоє хлопців (12-14) платять за місця за комп'ютерами

ОЛЕГ

Двадцята і сімнадцята.

Підлітки йдуть залом, голосно спілкуються

ПІДЛІТОК 1

Щас я тебе порву

ПІДЛІТОК 2

Угу, як минулого разу

ПІДЛІТОК 1

У мене живот болів

ПІДЛІТОК 2

Зараз ще і голова болітиме

ПІДЛІТОК 1

А ти не припух?

ПІДЛІТОК 2

А хоч би й припух. Все одно програєш

ПІДЛІТОК 1

Заб'ємося?

ПІДЛІТОК 2

Пачка чіпсів

Підліток 1 простягає руку Підлітку 2, той потискає її, обидва сідають за свої машини, одягають навушники, починають грати.

Олег скептично посміхається, обводить поглядом залу - нічого цікавого.

Лунає електронний передзвін, відчиняються двері клубу. Олег дивиться на двері і здивований підводиться з місця - заходить команда впевнених хлопців (16) - Геймери.

Геймери підходять до стійки Олега, всі вітаються.

ОЛЕГ

Ви ж ввечері планували. Я думав
здохну поки дочекаюсь.

ГРАВЕЦЬ 1

Та Спектр одну штуку придумав.
Чума. Одразу думаємо перевірити.

Олег переводить запитальний погляд на Геймера з ніком
Спектр, той утаємничено киває.

ОЛЕГ

Ну давайте парні. Подивитись можна?

ГРАВЕЦЬ 1

Дивись, ти ж більше не граєш

ОЛЕГ

А як почну знову?

СПЕКТР

Поки ти почнеш я ще такого
придумаю...

ГРАВЕЦЬ 2

Так що Олеже ковтай пилюку

ОЛЕГ

Ну тоді валіть з мого клубу.

Команда Геймерів переглядається і всі падають на коліна

ГРАВЕЦЬ 1

О Величний і Жакливий. Власник

ГРАВЕЦЬ 2

Мишок, клав і моніторів

СПЕКТР

Зглянься на нищих геймерів
дурненьких

ГРАВЕЦЬ 1

Пограти дай в комп'ютери прекрасні.

Олег поблажливо киває головою. Радісні Геймери підводяться і йдуть до комп'ютерів.

Відвідувачі клубу з повагою дивляться на них – Професіонали.

Гравці дістають з рюкзаців свої персональні мишки, клавіатури та навушники, підключають їх до комп'ютерів.

Починається тренування. Олег стоїть поруч зі стійкою і дивиться в монітор Спектра.

Спочатку він не бачить нічого особливого, але скоро "фішка" придумана гравцями вражає його. Він з цікавістю стежить за грою.

Здалеку звучить звук стаціонарного телефону. Олег не чує його. Звук телефону наближається, стає голосним, дратівливим.

Не відводячи очей від монітору Спектра Олег підіймає слухавку.

ОЛЕГ

(роздратовано)

Да

(вибачаючись)

Да Мама

Олег вислуховує Маму вже не дивлячись в монітор

ОЛЕГ

Я приїду

Олег натискає на клавішу телефону, набирає номер. Після кількох гудків абонент приймає виклик.

ОЛЕГ

Підміни мене. Треба додому, на день-два

2 НАТ. ВУЛИЦЯ МІСТА ДЕНЬ 2

Авто Олега впевнено їде вулицею. В салоні звучить рок. Олег зупиняється на світлофорі – червоний сигнал. Повертає голову праворуч і дивиться в бік маленького скверу, що притулився між тролейбусною зупинкою та наповненою магазинами вулицею. В парку Вихователька грає з десятком дітей дошкільного віку. Діти, слідком за Вихователькою, присідають, крутяться навколо себе, скачуть на одній ніжці. Це виходить не у всіх. Роздратований сигнал клаксона привертає увагу Олега до дороги. Сигнал світлофора зелений. Олег газує.

3 НАТ. ЗАМІСЬКА ТРАСА ДЕНЬ 3

Авто Олега їде широкою наповненою автомобілями трасою. Авто пригальмовує і з'їжджає на бічну, поганої якості, дорогу. Швидкість Автомобіля знижується. На дорозі з'являються великі ями та вибоїни. Олегові доводиться їхати повільно і обережно.

4 НАТ. УЛИЦЯ СЕЛИЩА МАГАЗИН ДЕНЬ 4

Олег виїжджає на центральну площу селища. Головна будівля на площі – Магазин. Поруч з ним двоє Алкоголиків випивають горілку з пластикових стаканчиків. Олег повертає перед магазином праворуч і їде далі.

5 НАТ. ВУЛИЦЯ МІСТА ДЕНЬ 5

Перед капотом Авто, на відстані в п'ятдесят метрів, з'являється дивна фігура МАКАРА(30).

Олег не одразу розуміє хто це і тому швидко гальмує. Макар – чоловік з ампутованими ногами, впевнено шкандибає на своїх кульнях центром дороги.

Олег впізнає його, впізнає Олега і Макар, що побачив його через водійське скло. Олег ошелешений. Макар підходить до Авто, зупиняється поруч з пасажирським сидінням, так, що його обличчя опиняється саме на рівні вікна Авто. Макар оглядає екстер'єр та інтер'єр авто. Простягає руку через відкрите вікно, для рукостискання Олегу, той потискає руку Макара.

МАКАР

Здоров. Приїхав?

Олег киває.

МАКАР

Я знав

Олег киває. Макар закурює, дим частково залітає до салону автомобіля. Макар оцінює авто Олега.

МАКАР

Нормальний тазік. В казино виграв чи грабанув кого?

Олег заперечно хитає головою

МАКАР

За свої купив!?

Олег киває

МАКАР

Забурел Мальок...

ОЛЕГ

Є така історія

МАКАР

Ну давай. Поспішаю. Справи у мене.
Та й тобі треба...

Макар прикладає долоню до скроні, наче торкається неіснуючого козирка кепки і прямує в бік Магазину. Олег дивиться на його укрочену фігуру через дзеркало заднього виду.

Олег стартує і авто рушає вулицею далі, повертає за рог.

6 ІНТ. САЛОН АВТО ДЕНЬ

6

До авто через водійське вікно залітає щось біле і б'ється в Олегову скроню. Рефлекторно Олег екстренно гальмує. Підіймає очі на будівлю поруч – це Школа. Одне з вікон, блимнувши відблиском сонця, швидко зачиняється. Поруч з вікном – пожежна драбина. Олег прикладає руку до скроні,

дивиться на долоню - крові нема, озирається навколо себе - між його кріслом та дверима лежить паперовий літачок.

Олег підіймає літачок і саркастично всміхається - на розлінієному квадратами аркуші намальовані двоє трикутників з позначеними кутами та їх градусністю. Кривим дитячим почерком написано рішення задачі. Олег знову дивиться на будівлю Школи.

ОЛЕГ (ЗК)

До школи я йти хотів. Хоч майже всі діти не хотіли, і це навіть було круто - на запитання дорослих: "Чи бажаєш йти до школи?" відповідати «Ні»

Титр

ШКОЛА

7 ІНТ. КЛАС ДЕНЬ

7

Олег (15) сидить за партою. На нього кидають змовницькі погляди однокласники. Один з них МІХА (15). Олег робить вигляд, що не зважає на них, дивиться на дошку, на котрій ВЧИТЕЛЬКА (40) малює трикутник. В потилицю Олегу прилітає кулька з жованого паперу - Олег не звертає уваги. Міха дивиться на СЕРОГО (15), той киває, заряджає до зробленої з алюмінієвого дрота рогатки горох і вистрілює в Олега. Горошина боляче б'є в ший Олега, котрий смикається і прикладає до шиї руку. Пара однокласниць КСЮХА (15) та СВСТА (15) схвально оцінюють влучний постріл. Серий "галантно" вклоняється їм. Міха дивиться на іншого однокласника - ВАРІКА (15) і той вистрілює в Олега жованим папером з "плювачки", Олег не реагує, його увага прикута до трикутника на дошці. Лунає дзвоник.

ВЧИТЕЛЬКА

Домашнє завдання, вправи номер сто п'ятнадцять та сто...

Її голос губиться в гулі дітей котрі збирають зошити та підручники до портфелів. Олег збирається першим, проходить від другої парти центрального ряду до дверей. Він удавано

не поспішає. Натомість Міха та інші однокласники поспішають зібратися. Олега, так, аби не бачила Вчителька хтось пхає кулаком під ребра, це збиває йому дихання, але він не змінюючи швидкості, проходить до дверей класу і відчиняє їх. Міха та інші зібралися і поспішають за Олегом.

8 ІНТ. КОРИДОР ШКОЛИ ДЕНЬ

8

Олег виходить з класу і починає бігти до вікна. Під ноги йому потрапляють учні молодших класів, Олегу доводиться переплигувати через них. Він підбігає до шафи, що стоїть поруч з вікном і ховається до неї.

9 ІНТ. ШАФА ДЕНЬ

9

На обличчя Олега падає світло крізь шпаринку дверей. Він вгамовує подих.

POV Олега

З класу вибігає Міха, Варік, Серий та Ксюха зі Светкою. Хижо озираються. Олег помічає маленького хлопчика котрий дивиться на нього, вони зустрічаються поглядами.

МІХА

Втік

Міха починає запитувати у малечі

МІХА

Бачили куди він побіг?

Ніхто не може дати відповіді, Міха звертається до хлопчика котрий дивився на шафу

МІХА

Бачив, такого, ну правильного,
вибіг з класу щойно?

Хлопчик підіймає очі на Міху і заперечно киває головою. Міха стиха лається. Звертається до своїх.

МІХА

Так, Варік та Серий ви тими
сходами. Дівки зі мною. Він через
центральный не піде,
спортмайданчиком тікатиме

Варік та Серий зриваються з місця, а Міха з дівчатами
біжать в інший бік

Кінець POV Олега

Олег видихає і відчиняє двері шафи.

10 INT. КОРИДОР ШКОЛИ ДЕНЬ 10

Олег виходить з дверей шафи, озиряється – вчителів нема.
Відчиняє вікно, закидає шкільку сумку на плечі, залазить на
підвіконня.

11 NAT. ПОЖЕЖНА ДРАБИНА ДЕНЬ 11

Олег виглядає з вікна, перелазить з вікна на драбину і
спускається вниз.

12 NAT. ПОДВІР'Я ШКОЛИ 12

Олег сплигує з драбини, поправляє сумку і рушає вздовж
стіни, паралельно спортмайданчику. Позаду чується свист,
Олег озиряється – до нього мчать Варік та Серий, Олег
розвертається, аби втекти, але шлях йому перекриває Міха,
позаду котрого з зверхніми посмішками на обличчях стоять
Ксюха та Света.

Олег скидає сумку з плечей, готується до бійки. До нього
підходить Міха

МІХА

Тут тобі твій монстр не допоможе...

Олег замахується, аби вдарити Міху, той нижчий від Олега,
пригинається і штовхає його в груди. Серий в цю мить вже
став навколішки позаду Олега та рівні його колін. Олег
падає назад, перекочується, підводиться, Варік та Серий
притискають його до стіни, кожен по разі б'є його в живіт.
Міха відкриває сумку Олега і дістає з неї поштовий конверт.

Олег смикається, але його утримують. Міха передає конверта Ксюхе, Олегову сумку кидає на землю.

МІХА

(Ксюхе)

Читай, у тебе голос гарний

Ксюха з готовністю розпаковує конверта. Олег гарчить, силиться вирватись. Светка стає за спиною Ксюхи, аби і самій читати. Ксюха пару разів кашляє, стає в позу "чтеца" і починає читати надмірно театральним голосом.

КСЮХА

Дорогий Олег. Я довго тобі не писала...

Міха з принизливою посмішкою дивиться на Олега.

ОЛЕГ (ЗК)

Я хотів бути як всі і з усіма. Але у мене не виходило...

ФЛЕШБЕК "6-11 років"

13 НАТ. ПОДВІР'Я ДИТЯЧОГО САДКА РАНОК

13

Лінійка дітей. Вихователька проходить повз дітей і кожному видає коричневий портфель. Олег стоїть поруч з Міхою. Міха отримує портфель, Олег ні, наступною отримує Дівчинка після Олега. Здивований Олег дивиться на Виховательку. Переводить погляд на Міху - той пихато посміхається Олегу і показує язика. Олег дивиться просто себе єдиний, серед інших, без портфеля.

ОЛЕГ (ЗК)

На випускному в дитячому садку мені не дали портфель з котрим потім треба буде йти до школи. Всім дали, а мені ні.

14 ІНТ. КІМНАТА В ДИТСАДКУ ДЕНЬ

14

Посеред порожньої кімнати стоїть Олег перед Мамою – Вихователькою, що присіла перед ним і простягає йому синього ранця з катафотами. Олег сердито лупить по ранцю, той випадає з рук Мама і падає на підлогу.

ОЛЕГ

Не хочу кращого, хочу як у всіх.

Олег розвертається і біжить до дверей, портфель лежить на підлозі. Мама підіймає портфеля і ...

ПЕРЕБИВКА ПО ПОРТФЕЛЮ

Одягає його на плечі Олега, що одягнутий в шкільну форму. Камера "облітає" Олега. Йому в руки дають великого букета айстр.

15 НАТ. ПОДВІР'Я ШКОЛИ

15

У Олега забирають з рук букет айстр і дають в руку шкільного дзвоника, за іншу руку його бере ДЕСЯТИКЛАСНИЦЯ. Олег озирається, позаду нього стоять Мама та Батько, Мама показує – "йди давай", а Батько підбадьорює підморгує. Десятикласниця витягає Олега з лінійки і веде повз класи. Олег починає метеляти дзвоником, але очікуваного звуку нема.

КРП Згори дзвоника.

Маленька гайка на шнурку, що заміняє язика дзвоника, лежить внизу чаші і не рухається.

Кінець КРП дзвоника.

Олег щосили вимахує дзвоником, але звуку нема. Вони з Десятикласницею доходять до пожежної драбини, розвертаються. Олег перелякано дивиться на батьків, ті несамовито вимахують руками – калатай сильніше.

Олег починає ще сильніше вимахувати дзвоником і йому вдається видобути кілька слабких звуків.

З руки Олега забирають дзвоник. На його груди чіпляється значок жовтенятка.

ПНР – Олег підріс

Зірку жовтенятка знімають. Пов'язують червоного галстука, та чіпляють зірку піонера. Дають в руку горн. Олег підіймає горн до губ і фальшиво видає кілька нот віддалено схожих на мелодію.

ОЛЕГ (ЗК)

Я хотів бути серед інших, а виходило, що я збоку і яось позаду.

Олег стоїть поруч з прапороносцем. Перед ним лінійка однолітків, що салютують, серед інших стоїть Міха.

ОЛЕГ (ЗК)

В дитинстві я дружив з Михайлом. Ми з ним ходили до однієї групи дитячого садка. Хоча у нас весь клас до неї ходив, але з ним я дружив більше за інших. Проблеми почалися в 4му класі.

16 ІНТ. КЛАС МАТЕМАТИКИ ДЕНЬ

16

Олег (11) стоїть перед дошкою і розв'язує завдання. Корів – 340, 1 корова на день – 15 кг молока, 30 днів, скільки масла за місяць, якщо з 100 кг молока – 3 кг масла. $340 \times 15 = 5100$ кг молока день. $5100 \times 30 = 153000$ кг молока місяць. $153000 / 100 = 1530$ центнер молока $1530 \times 3 = 4590$ кг масла.

ОЛЕГ (ЗК)

Не те щоб я прагнув отримувати гарні оцінки, я ніколи особливо нічого не вчив. Мені подобалось все робити гарно. Класною в 4му класі у нас стала доволі доросла тітка, математичка, напевно вона побачила в мені нового Ейлера.

ВЧИТЕЛЬКА МАТЕМАТИКИ (60) задоволено дивиться на Олега, киває йому і ставить в журнал "5" поруч з рядом таких самих

п'ятірок. Олег проходить на своє місце в класі. Міха (11), Серій (11) та Варік (11) сердито переглядаються.

ОЛЕГ (ЗК)

Весь клас почав вважати, що я ходжу
у неї в фаворитах і отримую
п'ятірки задарма. Конфлікт
назрівав, а я цього не помічав.

17 ІНТ. КОРИДОР ШКОЛИ ДЕНЬ

17

Олег з Міхою счепилися, тримають один одного за плечі. Міха відпускає плечі Олега, робить руками круговий рух знизу вгору, підбиває руки Олега знизу тим самим звільняється від його хватки і одразу штовхає його в груди. Олег втрачає рівновагу і летить до батареї опалення, падає, кривиться від болю. Міха переможно дивиться на Олега згори вниз, раптом його обличчя кривиться від болю – сзаду з'являється Вчителька математики, бере за волосся на потилиці і легко тягне вгору.

ВЧИТЕЛЬКА МАТЕМАТИКИ

(до Міхи)

Разгільдядй!

Вчителька математики виводить Міху з кола і веде коридором. Олег підводиться піж осудливими поглядами однокласників.

ОЛЕГ (ЗК)

Коли Міху, як його зараз всі
називали, наступного дня викликали
з мамою до директора, весь клас
став на його бік, а мене зарахували
до стукачів. І почалося пекло.

Кінець флешбеку "6-11 років"

18 НАТ. ПОДВІР'Я ШКОЛИ ДЕНЬ

18

Серій та Варік утримують Олега притиснутим до стіни. Ксюха читає листа.

КСЮХА

Я познайомилась з іншим, він дуже гарний. Не пиши мені більше.

Міха вибухає реготом.

МІХА

Розумника дівка кинула

Його сміх підтримують хихотінням дівчата та реготом хлопці. Скориставшись цим Олег виривається, підбігає до Ксюхи, вириває у неї листа, підхоплює сумку, що лежить на землі і тікає в бік спортмайданчика.

МІХА

Лови!

Наче мисливці за здобиччю однокласники поспішають за Олегом.

19 НАТ.ВУЛИЦІ СЕЛА ДЕНЬ

19

Рапід.

Олег біжить вулицями, за ним поспішають переслідувачі. Він розхристаний, в одній руці лист, в іншій сумка. Хлопці біжать за ним, стомлені дівчата відстають.

Олег підбігає до свого будинку і відчиняє хвіртку.

Кінець рапиду.

Назустріч йому радісно кидається великий пес Дік - суміш вівчарки та алабая. Після чого Дік вибухає лаєм на банду переслідувачів.

Міха разом з іншими відсахується, проводить по горлу великим пальцем правої руки. Олег відвертається від нього і заходить до будинку.

- 20 ІНТ. ПЕРЕДПОКІЙ ДЕНЬ 20
- Олег входить до передпокою, кидає сумку в кудок, ставить драбину і підіймається на горище.
- 21 ІНТ. ГОРИЩЕ ДЕНЬ 21
- Олег вмикає світло, сороковатна лампочка освітлює захарашене приміщення. Олег проходить повз коробки, та старі ящики в куток. Сідає на маленький стільчик і розгортає зім'ятий лист. Читає його. Заплющує очі, видихає повітря. Підводиться. Прибирає велику коробку і відкриває схованку – сотня листів в конвертах. Листи охоплюються вогнем.
- 22 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ДЕНЬ 22
- Охоплені вогнем листи вкриваються чорним попільом. Олег дивиться на вогонь, коли все майже скінчилося, розвертається і йде до будинку.
- 23 ІНТ. КІМНАТА ОЛЕГА ДЕНЬ 23
- Олег лежить на ліжку і читає книгу "Три товариша" Е.М. Ремарк. Не відводячи погляду від книги простягає руку до тумбочки, що стоїть поруч з ліжком. Рука бере яблуко.
- 24 ІНТ. ЛІКАРНЯНА ПАЛАТА ДЕНЬ 24
- Олег з хрустом кусає яблуко. Він вже читає іншу книгу – оповідання Е.А. По.
- Рядки букв збільшуються, охоплюють простір навколо, Олег опиняється всередині. Великі букви перетворюються на будинки, вулицю та людей.
- 25 НАТ. ВУЛИЦЯ НЕРЕАЛЬНОГО МІСТА ВЕЧІР 25
- Олег йде темною вулицею і помічає перед собою Людину в чорному плащі. Постать Людини, на відміну від інших, розмитих і несфокусованих, чітка і контрастна. Олег йде за Людиною, та повертає за ріг будинку. Олег поспішає за ним, вискакує на перехрестя. Він опиняється на дивовижному фестивалі, навколо усміхнені люди, хтось танцює, хтось сурмить в сурми, хтось пихкає вогнем. Олег озиррається

навколо, помічає знайому фігуру Чоловіка, поспішає за ним. За новим рогом йому в обличчя б'є сніг, він опиняється на санках котрі, засніженим лісом, мчать за зграєю собак. Попереду верхи на коні мчить Людина в чорному плащі.

Людина не озираючись направляє на Олега старовинний пістолет. Лунає постріл. Олег нахилиється і падає обличчям в сніг. Підіймає обличчя - він на березі моря - навколо нікого.

Олег спочатку ошелешено озирається, потім заспокоюється, перегортається на спину, закладає руки за голову і дивиться просто неба.

На небі красиві хмари, що складаються в дивовижних тварин та обличчя богів.

Небом пропливають Венера і Зевс, Локі та Тор, Меркурій та Бахус, Лада та Перун. Всі вони стають в коло, з'являється стіл, боги сідають за стіл і починають святкувати. Вешкетники Купідони літають навколо і стріляють навсібіч своїми стрілами кохання. На березі з'являється симфонічний оркестр, що грає дивовижну музику.

З'являються Великі ножиці і починають різати цю картинку. Образи рвуться, перетворюються на звичайні хмари, але і їх Ножиці обрізають так, що утворюються правильної форми куби. Олег підводиться, дивиться в наповнене білими кубами небо.

Куби починають падати вниз. Олег ухиляється від одного, другого. Кількість кубів зростає і скоро хлопчик оточений з усіх боків кубами котрі перетворюються на картонні коробки. Оркестр зникає. Але залишається звук, що віддалено нагадує велич мелодії, що звучала щойно. Олег відкриває одну з коробок - там старий совецькій мономагнітофон. Мелодія стає тягучою. Олег відкриває кришку магнітофона і дістає звідти "заховану" касету.

Куби починають падати дощем. Олег вже не може стояти рівно, він надає навколішки, затуливши очі руками. Зверху падають куби.

Олег (14) відводить руки від очей.

POV Олега.

Стара ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ з портретом Гоголя в руках щось каже. Олег озирається. Учні в класі зайняті своїми справами – Ксюха та Света розглядають журнал **BURDA**, хтось просто дивиться в вікно, Варік та Серій грають в морській бій, а на задній парті Міха з сусідом грають в карти.

Кінець POV Олега

Олег підіймає руку. Вчителька помічає її, але не зупиняється. Олег вперто тримає руку високопіднятою. Вчителька робить вигляд, що не бачить, але руку побачили однокласники. Розваги припиняються, всі дивляться на Вчительку, що продовжує не звертати на Олегову руку уваги. Варік та Серій одночасно повертають голови до Міхи. Котрий дивиться на Олега – "Знову вирішив випендритись. Отримаєш".

ОЛЕГ

У мене запитання

ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ

В туалет?

ОЛЕГ

Ні. Я по предмету.

Вчителька приречено дивиться на нього, підходить до свого столу, кладе фото Гоголя "обличчям" вниз, сідає за стіл підперши голову правою рукою.

ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ

Задавай.

Олег підводиться

ОЛЕГ

Ви кажете, що Гоголь представник російської літератури, а писав він про Україну.

ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ

Про малоросію. Так в російській імперії називали Україну

ОЛЕГ

Але ж ми зараз не в Російській імперії живемо, чому ми використовуємо застарілу назву?

ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ

Гоголь не тільки про Україну писав, а й про Росію. У нього є прекрасний Петербуржський цикл.

ОЛЕГ

Але письменником він став завдяки Українському

ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ

Да він жив в Україні, потім в Петербурзі, потім взагалі в Італії

ОЛЕГ

Тоді правильніше було б відносити його до Світової літератури, як вам здається? Саме на початку дев'ятнадцятого сторіччя, як вам відомо, вона і утворилася.

Вчитель Літератури сердито підводиться.

ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ

Ні.

ОЛЕГ

Чому?

ВЧИТЕЛЬКА ЛІТЕРАТУРИ

Тому, що Гоголь представник російської літератури

ОЛЕГ

Хто сказав?

ВЧИТЕЛЬ ЛІТЕРАТУРИ

В підручнику написано

ОЛЕГ

А ви не помічали спільних рис в
творчості Гоголя та Едгара По?

Це запитання ставить Вчителя Літератури в тупік.
Скориставшись цим Олег продовжує.

ОЛЕГ

Не дивлячись на то, що вони писали
на різних континентах, вони мають
багато спільного, їх цікавлять одні
й ті самі питання, і світ вони
бачили в приглушених, чорних тонах,
тоді коли нічого не видно, але один
промінь світла є. І він не освітлює
місце де знаходяться герої, цей
промінь показує нам, що там хтось
є, щоб ми хоч щось побачили...

ВЧИТЕЛЬ ЛІТЕРАТУРИ

Цього нема в хрестоматії

ОЛЕГ

Да? Я не читав її

ВЧИТЕЛЬ ЛІТЕРАТУРИ

А треба читати

ОЛЕГ

Вибачте, не було часу на уривки,
читав книжки

Вчитель дивиться на нього як на жертву.

ВЧИТЕЛЬ ЛІТЕРАТУРИ

Прекрасно. Олег я ставлю тобі
одразу три п'ятірки.

Вчитель літератури підходить до столу на котрому розгорнутий журнал і ставить три п'ятірки.

ВЧИТЕЛЬ ЛІТЕРАТУРИ

А на наступний урок кожен має бути
готовим до твору. Тема - Всесвітня
література першої половини
дев'ятнадцятого сторіччя.
Спільності та розбіжності. Перелік
Авторів котрих треба прочитати
дізнаєтесь у нашого
Літературознавця

Лунає дзвінок

Вчитель Літератури дивлячись в Олегові очі закінчує
словами, що падають наче ніж гільотини

ВЧИТЕЛЬ ЛІТЕРАТУРИ

До зустрічі.

27 НАТ. ВУЛИЦЯ СЕЛА ДЕНЬ

27

Олег тікає від однокласників, що женуться за ним.

МІХА

Стій розумнику, твою мати!

ОЛЕГ (ЗК)

Бути розумним серед моїх однолітків
було не круто.

Олег на ходу відкидає вбік шкільну сумку, зриває з себе
піджак, сорочку, червоний галстук летить вбік, де лежить
придорожне сміття. Олег біжить в кедах, майці та трусах.

28 НАТ. ФУТБОЛЬНЕ ПОЛЕ ДЕНЬ

28

Олег вибігає на футбольне поле, йому пасують, він отримує
м'яч і біжить до воріт. Воротар метушиться в воротах, шукає
правильну позицію, Олег робить обманний рух, б'є і
промагується повз ворота.

Озирається - йому маякує ЛЄЛЯ (18) - мазіла! Олег
переводить погляд - перед ним його команда, окрім Лелі ще

ОЛЕГ (16), МАКАР (17), САНЯ (16), ТАКСІК (14). Макар, що стоїть на воротах, позазує - "нічого, нормально, все буде". Олег озиряється на супротивників серед котрих стоїть Міха.

Воротар супротивників вводить м'яч. Супротивники перепасовуються, м'яч виводиться на центр поля, його підхоплює Міха і мчить до воріт команди Олега. Міха технічно обходить Лелю, Таксіка, Саню. Олег зміщується по флангу. Міха проривається до воріт по центру, вайлуватий Макар нервується, шукає позицію, заплутується в ногах і падає. Міха готується пробити по порожніх воротах, але в цей момент Олег виконує блискавичний підкат і вибиває м'яч за бокову лінію. Міха театральна падає. СУДДЯ (13) показує, що порушення не було і вказує на бокову лінію. Міха підводиться і, штовхнувши Олега плечем, йде до лінії.

Партнер подає Міхе м'яча, той підхоплює його, розвертається, маленький Таксік вичепляє у нього м'яча і пасує потужному Лелі. Леля набирає швидкості, супротивники виходять лінією, нема куди йти, Леля відпасовує назад Сані, той дріблінгує, м'яч перекочується під його ногами, суміш з десяти ніг намагається заволодіти м'ячем, Саня втрачає рівновагу і падає, але в останню мить йому вдається виштовхнути м'яча назад, де його підхоплює Макар, що вийшов далеко з воріт. Макар неоковирно приймає м'яча, проте йому вдається перемасувати його Лелі, що вже вибіг на передній план атаки, Леля набирає швидкість, наче з гармати вистрілює по воротах, Воротареві супротивників вдається відбити м'яч, котрий по великій параболі летить назад на поле. Всі гравці дивляться на м'яч, котрий приймає на груди Олег. М'яч відскакує від його грудей, опускається вниз прямо на ногу.

ГОЛ!!!

Партнери по команді біжать до Олега, але першим до нього сзаду підбігає Міха і штовхає. Олег падає, перегортається. Міха сідає на нього верхи і заносить руку для удару. Руку перехоплює Леля. Леля одним рухом відкидає Міху вбік. До Лелі підбігає КАПІТАН (16) команди супротивників і відштовхує його. Суддя несамовито свистить в свисток. Гравці збираються навколо сутички. Олег підводиться з землі і направляє до Міхи, той усміхається - готовий до бійки. Леля помічає це і стає між ними.

ЛЕЛЯ

Не тут. За полем. Один на один.

Олег спльовує і погоджуючись киває головою. Всі гравці йдуть на край поля, залишається один Суддя, він оглядає спорожніле поле, скрушно маше рукою і йде в інший бік.

29 НАТ. КРОМКА ПОЛЯ ДЕНЬ

29

Леся та Капітан команди супротивників ведуть своїх бійців.

Леся звертається до Капітана супротивників

ЛЕЛЯ

До крові, чи падіння?

МІХА

Крові

Леся, не зважає на фразу Міхи, дивиться на Капітана супротивників, той скептично оцінює Олега.

КАПІТАН СУПРОТИВНИКІВ

До падіння.

ЛЕЛЯ

Падіння

Капітан супротивників киває головою.

Леся та Капітан супротивників починають давати настанови своїм бійцям. Олег з Міхою слухають їх, дивляться в очі один одному.

ЛЕЛЯ

Так. Він швидший, маневрений.

Боець. Ти ні. Шансів у тебе, один.

Більше не буде. Але покарати треба.

Правильно?

Олег киває головою.

ЛЄЛЯ

Значить. Ти не рвись. Він пацан.
Плигатиме спочатку, обзиватиметься,
викликати тебе, зрозумів?

Олег киває головою.

ЛЄЛЯ

А ти не ведись. Не ведись,
зрозумів? Чекай. Він сам не
витримає, вперед піде. Правою
рукою, да? Він же правша?

Олег киває головою.

ЛЄЛЯ

Правша. Піде правою, ти дивись, як
тільки права пішла, ти також вправо
пішов, ясно, а потім...

Лєля нахилиється до вуха Олега і швидко йому шепоче
інструкції. Олег дивиться на Міху котрому масажує плечі
його Капітан. Киває.

КАПІТАН СУПРОТИВНИКІВ

Ну скоро ви там?

Лєля дивиться на Олега, той не відводячи очей від Міхи
ствердно киває.

ЛЄЛЯ

Почали.

Звуки зникли. Тільки пульсує серце.

POV Олега

Края обзору розмиті, тільки в центрі Міха, котрий пихато
посміхаючись прямує до Олега, стає в бійцівську позицію,
плигає, підіймає обидві руки вгору, щось каже образливе,
викликає на двобій, б'є себе в груди - "йди сюди". Олег не
рухається. Міха стрімко наближається і замахується
правицею.

Рапід.

Олег відхиляється вправо. Рука Міхи проходить в кількох сантиметрах від його обличчя. Олег хапає Міху за руку і продовжуючи його рух, спрямовує далі вправо.

Кінець POV Олега

Міха втрачає рівновагу і заривається обличчям в землю. Ошелешений він перевертається, починає підводитись, але між ним та Олегом вже стоїть Леля та Капітан команди супротивників. Міха не може повірити, що бій закінчено і він програв. Олег спокійно дивиться на нього. Міха плигає, намагається кулаком дістати Олега, але його відтісняє Капітан команди супротивників. Олегові по плечу плескає Леля, його оточують партнери по команді.

Олег посміхається.

ОЛЕГ (ЗК)

А потім були екзамени. Хоча ні.
Спочатку перше вересня мого
випускного класу.

30 НАТ. ПОДВІР'Я ШКОЛИ РАНОК

30

Олег (16) стоїть серед однолітків. В лінійці стоять учні всіх класів школи.

ДИРЕКТОР

А зараз прозвучить перший дзвінок.

Олег виходить з лінійки і йде до місця розташування першого класу. Підходить до ПЕРШОКЛАСНИЦІ, котра дивиться на нього знизу вгору.

Їй вручають дзвоник. Олег підіймає її і садить на своє плече. Олег дивиться на дзвоник, що його тримає в руці Першокласниця – це той самий дзвоник, з незмінною гайкою на шнурку замість язика.

ОЛЕГ

(до Першокласниці)

Тримай його вниз. Ось так. Тоді
дзвонитиме.

Перелякана Першокласниця перегортає дзвоник. Олег йде по колу і на весь двір лунає Перший дзвоник.

ОЛЕГ (ЗК)

Всі трієчники та хорошисти пішли до
технікумів та училищ. Залишилися
тільки відмінники та двієчники.
Перші довчитися до інститутів,
другі до армії.

Олег проходить повз шереншу вчителів, деякі з котрих,
зокрема Вчитель Літератури, дивиться на нього роздратовано.
Натомість Вчитель Математики дивиться радісно.

31 ІНТ. КАБІНЕТ МАТЕМАТИКИ ДЕНЬ

31

Олег одягнутий в білу сорочку з коротким рукавом, та
краватку – оселедець, отримує екзаменаційне завдання.

ОЛЕГ (ЗК)

Я мав кілька четвірок і мені
пропонували перездати їх, аби
отримати медаль. Я відмовився, так
як не розумів навіщо вона мені
потрібна, зрештою не розумію і
зараз. Настав час екзаменів. Перші
чотири я, природньо, здав на
п'ятірки. Останньою була
математика.

Олег починає вирішувати завдання. Годинник на стіні класу
мірно відліковує час. П'ять хвилин на перше завдання, п'ять
на друге, десять на третє і четверте. П'яте завдання.
Трикутники. Олег швидко малює два трикутники, позначає кути
та їх градусність. Пише рівняння. Зупиняється. Тре чоло.
Перечитує завдання, перевіряє намальоване – все сходиться.
Починає вирішувати – помилка, відповіді нема. Олег тре
спітнілі долоні, знімає краватку-оселедець, кладе її на
край стола і не помічає, що та падає на підлогу – він
зосереджений на трикутниках. Відкладає вбік чистовик і на
чернетці починає малювати трикутники, крутить аркуш на всі
боки – рішення нема.

Вчитель математики дивиться на Олега. На столі перед Вчителем лежить аркуш з рішеннями.

Чоло Олега спітніло, він чуває підборіддя, чоло, але не може знайти рішення.

Вчитель підводиться і виходить з класу.

ВЧИТЕЛЬ МАТЕМАТИКИ
Мене не буде три хвилини

Щойно Вчитель математики виходить, як всі, окрім Олега дістають шпаргалки та "бомби". Один Олег сидить і вперто дивиться на трикутнички. Відводить очі від аркушу і дивиться в вікно, де зелено буває літо. Олег переводить погляд на чернетку, перекреслює трикутнички і сам собі ставить оцінку "4". Потім перекреслює "4" і знову занурюється в задачу.

Відчиняються двері в котрі зазирає Вчитель Математики, всі діти одразу ховають шпаргалки, Вчитель наче не помічає цього.

ВЧИТЕЛЬ МАТЕМАТИКИ
Олег, тебе викликає директор

Олег не звертає уваги.

ВЧИТЕЛЬ МАТЕМАТИКИ
Олег!

Олег, наче прокинувся, підіймає очі на Вчителя математики.

ВЧИТЕЛЬ МАТЕМАТИКИ
До директора.

Олег автоматично підводиться і йде до дверей класу.

32 ІНТ. КОРИДОР ШКОЛИ ДЕНЬ

32

Олег виходить з класу і рушає далі по коридору, його за плече, зупиняє Вчитель математики. Олег озирється і зустрічається поглядом з аркушем паперу на котрому написано рішення задачі.

Здивований Олег підіймає очі на Вчителя математики.

ВЧИТЕЛЬ МАТЕМАТИКИ

Зрозумів? Чекай тут п'ять хвилин,
потім зайдеш.

Вчитель математики заходить до класу. Олег залишається в коридорі сам. Ошелешений він відходить до вікна, сідає на підвіконня, думає. Зважує. Коливається. Приймає рішення і йде до дверей кабінету. Відчиняє їх і заходить.

33 ІНТ. АКТОВА ЗАЛА ШКОЛИ ДЕНЬ

33

Зала наповнена людьми. Олег проходить центральним проходом до сцени на котрій за трибуною стоїть Директор, в президіумі вчителі, серед котрих Вчитель математики.

ДИРЕКТОР

Першим отримає атестат про середню освіту найкращий учень, єдиний хто за екзаменах отримав п'ять з усіх предметів...

Голос Директора губиться в аплодисментах, Олег бачить серед глядачів Маму та Батька. Йде до сцени.

ОЛЕГ (ЗК)

Я втратив можливість отримати свою чесну четвірку, і отримав нечесну п'ятірку.

Олег підіймається на сцену і отримує з рук Директора атестат.

ОЛЕГ (ЗК)

До школи я, все ж таки, ходив
недарма.

POV Олега.

Зала аплодує. Батько підіймає зігнуту в лікті руку зі стиснутим кулаком – "Молодець", Мама витирає сльози щастя.

ОЛЕГ (ЗК)

Вона мене все ж таки чомусь
навчила. І не вирішувати завдання з
трикутничками, мені це ні до чого.
Я навчився в ній ніколи не
здаватися, і не розмінюватись.

Кінець POV Олега.

Олег стоїть на сцені з атестатом в руках, поруч аплодує
Директор.

ОЛЕГ (ЗК)

Не здаватися. І не розмінюватись.

Олег переводить погляд на президіум в котрому сидить
Вчитель математики.

ОЛЕГ (ЗК)

А ще. Що зовсім не обов'язково бути
як всі

34 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА ДЕНЬ

34

З вулиці лунає звук авто, що зупинилось. З літньої кухні на
звук виходить Мама, витирає руки ганчіркою.

Зі скрипом відчиняються старі ворота. Олег заходить на
подвір'я. Мама та Олег обіймаються.

Мама киває вбік. Олег не переводячи погляду в бік кивка
Мама, погоджуючись киває.

ОЛЕГ

Машину поставлю.

Олег йде до машини, сідає і заїжджає на подвір'я. Глушить
двигун і йде до сараю.

35 ІНТ. САРАЙ ДЕНЬ

35

Олег запалює слабку сороковатну лампочку, світло котрої вихоплює нагромадження старих речей – на стіні, поруч з великими бахілами для рибалки, висить старий велосипед, Олег підіймає стопку з кількох ящиків, що перекривають йому прохід, проходить в темний куток, звідки чутно металевий та скляний брязкіт, шелест поліетилену та стукіт ящиків, що переставляються. Олег дістає з темряви і виставляє на верстат стару каструлю.

Перебивка по каструлі.

Титр

ЛІКАРНЯ

36 ІНТ. ЛІТНЯ КУХНЯ ДЕНЬ

36

Нова, яскравоосвітлена, каструля стоїть на плиті. Всередині булькотить борщ. Поруч парує каструля з картоплею. Мама смажить котлети. На подвір'ї починає лаяти Дік. Мама обертається до дверей в котрі забігає ХЛОПЧИК (8).

ХЛОПЧИК

Тьотя Люся, ваш син розбився!

Хлопчик одразу зникає. Мама ошелешено дивиться на порожні двері. Рвучко кидається до них.

37 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА ДЕНЬ

37

Мама вибігає з кухні, зустрічається поглядом із занепокоєним Батьком, що поспішає до хвіртки, витираючи забруднені автомобільним мастилом руки. Мама вибігає з двору першою.

38 НАТ. ВУЛИЦЯ СЕЛИЩА ДЕНЬ

38

Мама вибігає з подвір'я озирається, поруч з парканом стоїть кілька сусідів і Хлопчик котрий повідомив страшну новину. Мама підбігає до нього, він показує напрямок в кінець вулиці. Мама кидається туди, де в проміннях сонця кульгаючи суне, силует Олега (12). Мама кидається до нього.

Олег йде босоніж, сильно кульгає, одна з брючин розірвана і заплямована кров'ю. Кривавий слід тягнеться за ним. Олег стримує біль і тягне за собою велосипеда з погнутими колесами з котрих в різні боки стирчать спиці.

Мама підбігає до Олега.

МАМА

Олеже, синку, що з тобою?

ОЛЕГ

Все нормально мама, пошкрябався трошки, от велосипед тільки.

МАМА

Та біс з ним тим велосипедом, у тебе кров

ОЛЕГ

Ну так я. Пошкрябався. Трошки.

МАМА

Трошки?

До Олега та Мама підходить Батько. Мама кричить на Олега.

МАМА

Ти в труну мене вгониш. Розбився він! Ти не дитина ти мій інфаркт ходячий. Ти подивись на себе, ти ж ледь ідеш! Брудний весь! Без ноги хочеш лишитись?! Правець отримати? Щоб відрізали її? Давай додому швидко.

Батько стоїть поруч з Мамою і мовчить. Мама хапає Олега за руку і тягне додому. Батько залишається поруч з понівеченим велосипедом. Олег озирвається на Батька котрий писідає поруч з велосипедом, береться рукою за колесо і роздивляється спиці, що стирчать в різні боки.

Батько підіймає очі і зустрічається з запитальним поглядом Олега, кривиться - "справа погана, але щось зробимо". Олег заспокоєно видихає. Мама помічає куди дивиться Олег, озирвається на Батька.

МАМА

(Батькові)

Ти здурів? Син твій розбився, а тебе залізняка цікавить? Додому давай і щоб я більше ніяких велосипедів не бачила!

Ошелешений Олег озирається на Батька, той спокійно підводиться, підіймає велосипеда, вішає його собі на плече і йде за Мамою та Олегом.

39 ІНТ. КІМНАТА ДЕНЬ

39

КРП.

Руки Мама з тріском розривають брючину, відкриваючи страшне, глибоке поранення.

Поранення заливається Перекисом Водню, котрий одразу починає активно пузиритись.

На поранення Маминими руками накладаються марлеві подушечки, після чого бинт.

Олег не виказує болю, лиш періодично кривиться. До кімнати заходить Батько.

БАТЬКО

Ого, та тут операційна. Подорожник треба було прикласти і всіх справ...

Мама шаленими очима дивиться на Батька і той робить вигляд, що більше не втручатиметься. Олег посміхається Батьковому жарту, підіймає на нього очі. Батько киває головою - "це не добре". Олег опускає очі долу.

POV Олега

Мама продовжує забинтовувати ногу.

ОЛЕГ (ЗК)

Я був нормальною дитиною, але потім про мене казали, що я хворобливий, ви думаете на ревматизм, поліартрит та міокардид не можна захворіти одночасно і в одинадцять років?

40 НАТ. ВУЛИЦЯ СИМФЕРОПОЛЯ ВЕЧІР

40

З Гастроному, до дверей котрого стоїть довга чорна, вибирається Вчителька. В її руці "авоська" з котрої стирчить палка ковбаси, кілограмова пачка цукру та пара конвертів. Вчителька дивиться на годинник, реагує - "ого! затрималась".

Вона перебігає дорогу перед автомобілем "Волга", котрий роздратовано сигналить їй. Вчителька не зважає на клаксон, забігає до Скверу.

41 НАТ. СКВЕР ПОРУЧ З ТРОЛЕЙБУСНОЮ ЗУПИНКОЮ ВЕЧІР

41

Вчителька поспішає до скупчених, наче пінгвіни дітей, серед котрих Олег. Віє вітер.

ВЧИТЕЛЬКА

Ну що не замерзли? Молодці. Давайте додому. Швидко, швидко. Запізнюємося.

42 НАТ. ТРОЛЕЙБУСНА ЗУПИНКА ВЕЧІР

42

Група замерзлих дітей, на чолі з Вчителькою стоїть на зупинці. Нарешті підходить троллейбус. Всі завантажуються до нього.

43 ІНТ. ТРОЛЕЙБУС ВЕЧІР

43

Діти розсаджуються по місцях, Олег сідає поруч з вікном. Тролейбус рушає. Пейзаж за вікном починає рухатись. Пригріті в троллейбусі діти, один за одним засинають. Засинає і Олег.

КРП Олега.

44 ІНТ. КІМНАТА ОЛЕГА РАНОК

44

КРП Олега.

Олег прокидається, озирається навколо, поруч з його ліжком, на тумбочці стоять ліки, та склянка з водою. Лунають голоси батьків.

МАМА(ЗК)

П'ятий клас

БАТЬКО(ЗК)

І що?

МАМА(ЗК)

А то, що пропускати не можна, ще вчитися і вчитися.

БАТЬКО(ЗК)

Він з температурою

Олег переводить погляд на стіну де висить відривний календар. На календарі Неділя. Олег простягає руку і одним рухом відриває сторінку Неділя, з'являється сторінка Понеділок.

МАМА(ЗК)

Нормальна у нього температура, я міряла

Олег сідає на ліжку і пробує, звично, підвестися, але не виходить. Олег здивовано дивиться на ноги. Піднімає одну ногу руками, відпускає, вона, наче поліно валиться на ліжку. Другу, теж саме. Олег скидає ногу з ліжка, другу, ставить їх на підлогу. Підіймається на руках спираючись на ноги - тримають. Пробує зігнути, не виходить, але тримають. Олег бере зі стільця, що стоїть поруч з ліжком, шкільні брюки і натягає їх на ноги, що не гнуться.

БАТЬКО(ЗК)

Один день нічого не вирішує

МАМА(ЗК)

Вирішує. Чи ти хочеш, щоб він був
як всі?..

Олег натягує брюки і відштовхнувшись від ліжка підводиться. Робить кілька обережних кроків поруч з ліжком, схоже, що йде він на ходулях, але загалом йти можна. Олег одягає сорочку та піджак. Відчиняються двері з сусідньої кімнати і входить Мама

МАМА

О ти вже готовий, як почувашся?

Батько зупиняється в проході і дивиться на Олега. Олег дивиться на Батька переводить погляд на Маму.

ОЛЕГ

Нормально.

Мама радісно посміхається. Бере з підлоги приготований ранець.

МАМА

Я збрала тут, поки ти спав.
Перевірила все за розкладом.
Бутерброди там. Ти точно
нормально?..

ОЛЕГ

Точно. Все гаразд Мама. Я піду.

Олег бере з маминої руки важкого ранця. Робить крок до дверей, зупиняється – крок видався неприродним. Олег переносить вагу тіла на ногу попереду, з силою згинає іншу і робить наступний крок. Докладаючи зусиль йому вдається пройти кімнатою так, аби батьки нічого не помітили.

45 НАТ. ВУЛИЦЯ СЕЛИЩА РАНОК

45

В ранкових сутінках Олег своєю дивною ходою суне вулицею. Йому боляче, але він вперто йде вперед, повертає за рог де вогнями світиться будівля Школи.

ОЛЕГ (ЗК)

У вівторок, щось мені знову стало погано.

46 ІНТ. КІМНАТА ОЛЕГА РАНОК

46

Олег лежить на ліжку на краю котрого сидить Мама. Батько стоїть в дверях. Олег кривиться.

ОЛЕГ

Ноги. Тягне.

МАМА

Нічого, то напевно на погоду, полеж сьогодні

Батько мовчки виходить і хряцає дверима. Мама заспокійливо посміхається Олегу, підводиться і виходить з кімнати, обережно зачинивши по собі двері.

Олег переводить погляд на телевізор, намагається встати, аби включити його, але не може. Кілька спроб безрезультатні. Олег в розпачі, намагається не заплакати, стримується, чергова спроба і знову провал.

Олег відкидається на спину і дивиться на стелю котрою бігають тіні від дерев.

МАРЕВО ОЛЕГА

Тіні починають рухатись швидше, переплітатися, в них прояється морда маленької собачки – Туза. Туз скаче на задніх лапах, потім весело махнувши хвостом біжить стежкою. Олег поспішає за ним, перечіпляється через гілку, падає, підводиться. Туз скавчить, його, піднявши на шкірку, тримає Міха, Олег рвучко смикається вперед до Міхи, той відкидає Туза назад і б'є Олега в обличчя. Олег провалюється назад і падає в ліжку.

КІНЕЦЬ МАРЕВА ОЛЕГА

Олег розплющує очі, над ним Батько, котрий накриває Олега ковдрою, потім пледом, загортає його наче немовля, підіймає на руки.

POV Олега

Повз Олега пропливає його кімната, загальна кімната з круглим столом посередині, кухня та передпокій.

Батько виходить надвір

47 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА ДЕНЬ 47

В полі зору Олега двір з собачою будкою, поруч з котрою стоїть занепокоений собака Дік. Дік пару разів гавкає.

48 НАТ. ВУЛИЦЯ СЕЛИЩА ДЕНЬ 48

Поруч з хвірткою стоїть вантажівка Батька. Той обережно відчиняє пасажирські двері, саджає загорнутого Олега на пасажирське місце і зачиняє двері.

Крізь вікно Олег бачить стурбованого Діка, котрий бігає, прип'ятий ланцюгом до будки і гавкає.

Лунає хлопок водійських дверей, після чого рев двигуна – пейзаж починає рухатись. Повз Олега пропливає його вулиця. Олег заплющує очі

49 ІНТ. ПРИЙМАЛЬНИЙ ПОКІЙ ДЕНЬ 49

Олег розплющує очі, озирається – він в лікарні. Попереду, поруч зі столом стоїть Батько та Лікар в білому халаті.

ЛІКАР

Якби привезли завтра, все б життя
возили його в візочку. А так. Шанс
є.

Батько тисне Лікареві руку. Обидва вони озираються на Олега.

ЛІКАР

В п'ятнадцяту хлопчика.

Батько з Лікарем віддаляються – Олега везуть на каталці.

Пропливає стеля лікарні, повороти, коридори, ліфт, знову коридори. Олега завозять до палати, перекладають на ліжко поруч з вікном. За вікном оголені дерева, Олег переводить погляд праворуч там порожня тумбочка.

На тумбочці починають з'являтися баночки з ліками, книги, тарілка з яблуками.

Олег простягає руку до тарілки і бере яблуко. З хрустом кусає його. Перед його очима книга Оповідань Е.А. По

На стіні, над ліжком висить календар.

КРП Календар

Один за одним перекреслюються шість тижнів, потім ще шість.

За вікном Весна.

Олег лежить на ліжку. Перед ним Лікар та кілька Ординаторів. Лікар дивиться в історію хвороби.

ЛІКАР

Якихось шість тижнів постільного режиму, а потім звичайного і пацієнт майже вільна людина.

Лікар переводить погляд з історії хвороби на Олега.

ЛІКАР

(продовжує)

Можете їхати до санаторію. Хоч на півроку.

POV Олега

ПНР по Лікаря та Ординаторах вправо, на вхідні до палати двері. До них заходить Олег (14) з туристичною сумною в руках.

Кінець POV Олега

51 ІНТ. ПАЛАТА САНАТОРІЮ ДЕНЬ 51

Олег(14) оглядає порожню палату.

ОЛЕГ (ЗК)

І я поїхав. Потім ще раз. Потім ще.

Одне з ліжок вільне, Олег робить крок до нього.

Коридором, гулко, разносяться швидкі, чавкаючі звуки. Олег прислуховується, звуки наближаються. Олег робить крок назад, визирає в коридор.

52 ІНТ. КОРИДОР САНАТОРІЮ ДЕНЬ 52

Олег встигає побачити край мокрої спини, що пірнула до сусідньої палати. Олег переводить погляд на підлогу котрою до палати ведуть мокрі сліди. В кінці коридору з'являється фігура НЯНЕЧКИ з відром в руках. Олег ховається в палату.

53 ІНТ. ПАЛАТА САНАТОРІЮ ДЕНЬ 53

Олег стоїть на місці, прислуховується. З коридора долинають голосне бряцання алюмінієвого відра, плескіт води, шаркання та кряхтіння Нянечки.

НЯНЕЧКА (ЗК)

Знову був на морі, от шибеник. Що їм там як медом... Я ти прибирай за ними.

Лікар скільки разів казав?

Заборонено!

Олег реагує на слово "заборонено".

54 НАТ. БЕРЕГ МОРЯ ДЕНЬ 54

Олег стоїть на алеї. Перед ним розкинулося море, котре шумить, перебиває всі звуки. На березі, поруч з дерев'яним пірсом компанія з п'яти дітей – двох Хлопців і трьох Дівчат. Вони сміються, активно жестикулюють, когось передражнюють. Олег сходить з асфальтованої стежки на пісок пляжу і, тримаючись на певній відстані, йде до берега, в бік компанії. Один з хлопців – АНДРІЙ (14) помічає Олега, що підходить до кромки моря.

Андрій направляєтся до Олега, котрий присідає і зачерпує морську воду ковшиком долоней. Андрій наближається. Олег підводиться і стає в начебто спокійну, але захистну позицію.

АНДРІЙ

Ти новенький?

ОЛЕГ

Поки да.

АНДРІЙ

Давай з нами, а то нам до пари людини не вистачає

ОЛЕГ

А що робити?

АНДРІЙ

Зараз дізнаєшся. Ну йдеш? Давай, чого став?

Олег дивиться на Андрія з недовірою, засовує руки до кишень брюк і удавано спокійно підходить до нього.

На стежці, котрою щойно прийшов Олег, з'являється Хлопець в дивному одязі. Все перемішано – спортивні труси, черевики на босу ногу і довгий, грубої в'язки светр, що майже повністю прикриває труси. Худі ноги Хлопця стирчать з-під светру. Хлопець поспішає, здалеку кричить

ХЛОПЕЦЬ

Я! Я! Зараз моя черга!

Олег дивиться на Андрія котрий починає сміятися. Разом з Андрієм сміються і решта дітей. Андрій вгамовує себе і йде назустріч Хлопцю, котрий вибіг на початок пірсу.

АНДРІЙ

Чекай, чекай. Давай спокійно.

Андрій обіймає за плече Хлопця і дивиться на море. Решта дітей, серед котрих МАША (13), припиняють сміятися і зацікавлено стежать за ними.

Шум хвиль моря, що перемелюють пісок і камні, перекриває все. Лиш тільки голос моря стає тихішим, в нього вклинюється голос Андрія, котрий, наче тренер дає Хлопцеві настанови.

АНДРІЙ

Зараз відійде. Дай їй прогудіти,
слухай її, як шелест по піску
почує... А! Зараз. Давай!

Хлопець зривається з місця і біжить пірсом. Тупіт його черевиків розноситься берегом. Хлопець набирає швидкості, виставляє вперед руки.

Олег здивовано дивиться на дітей, увага котрих повністю прикута до Хлопця. Олег переводить погляд на Хлопця, котрий добігає до краю пірсу.

Всі затамували подих, Дівчата повідкривали рти, Андрій стиснув кулаки, діти нагадують вболівальників на стадіоні.

Хлопець добігає до краю пірсу, хапається на перекладину огорожі, його руки зриваються і він падає в море. Група вибухає сміхом. Олег здивовано на них дивиться.

АНДРІЙ

(До Олега)

Це вже в п'ятнадцяте. Він
рекордсмен.

З води вилазить мокрий Хлопець і мовчки пробігає повз гурт дітей до корпусу санаторію.

Відсміявшись Андрій звертається до Олега

АНДРІЙ

Твоя черга.

Олег запитально на нього дивиться.

АНДРІЙ

Ти крутий, чи гальмо?

Олег вагається, не знає як відповісти.

АНДРІЙ

Зараз сам побачиш. Хвиля саме
відходить. Тобі треба схопитись за
перекладину в кінці пірсу. І все.
Нічого складного. Давай.

Андрій плескає Олега по плечу. Олег зривається з місця,
біжить пірсом, але ноги його не слухаються, він не встигає
схопитись за перекладину і падає в воду. З берегу лунає
сміх.

Олег стоїть в воді, ховається на опорю пірсу – ганьба.
Обережно виглядає на берег і бачить там дітей, що
відчайдушно машуть йому руками. Олег озирвається, на нього
накочується велика хвиля. Олег біжить водою, рухи
уповільнені, діти машуть руками, аби він поспішав. Хвиля
швидко наздоганяє його. Нерешті берег, він встиг. До нього
підбігають діти

АНДРІЙ

Нічого в перший раз з усіма так.
Хто наступний?

ОЛЕГ

Я

Всі здивовано на нього дивляться. Олег зустрічається
поглядом з Машою котра схвально йому посміхається. Олег
рушає до старту, Андрій йде з ним.

АНДРІЙ

Зараз відійде. Дай їй прогудіти,
слухай її. Зараз буде звук такий,
це знак. Наче пісок співає. О,
починається, чуєш?

Олег киває

АНДРІЙ

Так стоїш чого? Давай!

Олег зривається з місця. Стукіт його серця та ритм дихання
синхронізуються з кожним його кроком. Олег виставляє руки
вперед, добігає до кінця пірсу і хапається за перекладину.
Ноги, за інерцією вилітають вперед.

Олег висить тримаючись за перекладину, дивиться вниз де сердито гарчить хвиля, що відступає.

Хвиля відійшла, оголивши дно. Олег сплигує на мокрий пісок і високо, переможно підіймає руки вгору. Повертається до дітей, що машуть йому руками. Озирається – накочується хвиля.

Олег біжить мокрим піском до берега. Його черевики лишають на мокрому піску сліди котрі одразу хижо поглинає море. Хвиля гарчить, наздоганяє Олега, але той не зупиняється, пришвидшується і встигає вибігти на берег, де його радісно зустрічають діти.

Всі скачуть. Олег дивиться на Машу, вона посміхається йому.

55 НАТ. БАЛКОН САНАТОРІЮ ВЕЧІР

55

Олегова нога стає на парапет балкону, потім друга. Олег стоїть на парапеті, тримаючись руками, за стелю верхнього балкону. Попереду нього Андрій, котрий впевнено, перелазить на сусідній балкон. Андрій озирається.

АНДРІЙ

Ти вниз тільки не дивись і
нормально буде. Давай швидше.

Андрій зникає на сусідньому балконі, потім з'являється на його парапеті і швидко перелазить на наступний. Олег дивиться вниз. Його починає розхитувати, Олег переводить погляд вперед і в кілька швидких кроків долає дистанцію до наступного балкону. Потім переплигує на наступний.

56 НАТ. БАЛКОН МАШІ ВЕЧІР

56

Олег стукає в балконні двері, зсередини відкривається занавіска, де з'являється обличчя Дівчини (12) котре з очікувального одразу перетворюється на розчароване. Занавіска закривається. Олег стукає знову. Двері відчиняються і на балкон виходить Маша. Олег посміхається Маші.

МАША

Привіт Олег

ОЛЕГ

Привіт Маша

Маша підходить до парапету і спирається на нього руками. Олег стає поруч. В цей момент з сусіднього балкону переплигує Хлопець (15)

ХЛОПЕЦЬ

Так. Настя тут живе?

Маша киває в той бік звідки Хлопець приліз

МАША

Ти проскочив. Три балкони назад

ХЛОПЕЦЬ

Ага. Ну ладно

Хлопець розвертається і перелазить на сусідній балкон.

Сонце занурюється в море.

МАША

Кожного вечора бачу, як воно зникає. І кожен раз по різному.

ОЛЕГ

Там де я живу Сонце ховається за гору. Коли я був маленьким я думав, що ввечері Сонце ховається в велику сітку. Знаєш, таку, як в вагонах. І це сонце вночі жило в тій сітці, і у нього було кілька маленьких сонечок – така сонечкіна сім'я. А потім я зрозумів, що ніякої сітки нема. Не пам'ятаю як це сталося.

Маша розвертається, відчиняє двері і зникає в палаті. Здивований Олег дивиться на двері, котрі через мить відчиняються. Маша повертається на балкон тримаючи в руках загальний зошит з коричневою обкладинкою. Маша передає зошита Олегові.

МАША

Це тобі.

Здивований Олег дивиться на Машу.

МАША

Я завтра їду. Там, на першій сторінці моя адреса. Будеш писати?

Олегові перехоплює дихання, він киває головою "Да". Маша посміхається і стає поруч з ним. Обидва вони дивляться на море, що відзеркалює Місяць та зорі.

ЛІКАР (ЗК)

Ну. Як твої ноги?

57 ІНТ. КАБІНЕТ ЛІКАРЯ ДЕНЬ

57

Олег (14) розплющує очі, перед ним стоїть Лікар з його пухкою медичною карткою в руках. Лікар перелистує кілька сторінок, здивовано хмикає.

ОЛЕГ

Нормально

Лікар закриває медкартку, оцінюючи дивиться на Олега, переводить погляд вгору і звертається до Мама, що стоїть за сніною Олега.

ЛІКАР

Міндаліни видаляти будемо?

Мама невпевнено киває головою на знак згоди.

ЛІКАР

Правильно. Значить прямо зараз ми їх і ... видалимо.

Позаду Олега з'являється Медсестра котра розвертає візок на котрому сидить Олег і вивозить його в коридор.

58 ІНТ. КОРИДОРІ ЛІКАРНІ ДЕНЬ

58

Олег озирається, Мама стоїть поруч з дверима кабінету зі складеними внизу руками. Олег дивиться вперед – повз нього пропливають діти з перебинтованими головами і руками, постери на медичну тематику – "Мийте руки перед їжею", "Обережно! Сказ!" та інші. Попереду кабінет котрий на відміну від інших "світиться" зсередини темнотою. Медсестра підвозить Олега до цього кабінету.

ОЛЕГ (ЗК)

Якщо вам, або вашим дітям
запропонують операцію по видаленню
міндалин, не вірте. Насправді вам
чи їм рватимуть гланди. Саме так.
Рвати. Гланди.

59 ІНТ. ПЕРЕДПОКІЙ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДЕНЬ

59

Медсестра заводить Олега до передпокою в котрому немає жодного вікна. Одна лиш слабенька сороковатна лампочка освітлює кілька постатей, що сидять на простій дерев'яній лавці. Постаті дітей одягнуті в однакові білі халати та великі балахони на головах з єдиним отвором в районі рта. Олег озирається на Медсестру і та одягає йому на голову балахон.

Початок АНІМАЦІЇ

На балахоні зсередини з'являється намальована кімната в котрій сидять діти. Олег стає перед ними і високо піднявши руку вгору проголошує

ОЛЕГ

Парні, нас розстрілюватимуть через
рот.

Всі підхоплюються з лавки, починають трошити кабінет, розбивають лавку вдрузки, скидають уламки в центрі кімнати. Уламки охоплюються вогнем навколо котрого танцюють ритуальні танці "болванчики" в халатах та балахонах.

Яскраве світло "засвічує" цю картинку.

Кінець Анімації.

POV Олега

Олег дивиться крізь отвір для рта. Внизу пропливає кахельна, кольору морської хвилі, підлога. З'являється фрагмент крісла. Олега розвертають і всаджують на крісло.

Кінець POV Олега

КРП

Руки одну за одною прив'язують до поруччя широкими міцними пасками, потім ноги, потім голову, а в фіналі пасок охоплює живіт, наче в літаку.

ОЛЕГ

Лікуватимете електрикою? Дивіться
не помиліться з вольтами.

POV Олега

Крізь отвір для рта Олег бачить стіл з хірургічними інструментами. Лікар бере інструмент котрим хижо пробігає відблиск холодного світла. Лікар виставляє інструмент вперед і направляє його до Олегового рта.

Кінець POV Олега

Початок Анімації

Ротова порожнина

Хижий дракон з металевими зубами залітає до ротової порожнини. Зуби Олега роблять перелякані очі і миттєво ховаються назад в десна, язик Олега метушиться, не знає куди сховатись. Дракон наближається. Язик згортається в трубочку наче равлик, відкриваючи Драконові прохід до міндалин.

Дві Міндалини, нічим незахищені, перелякано обіймаються. Дракон кидається на них.

Кінець Анімації

Лікар стоїть схилившись над Олегом, орудує у нього в роті інструментом. Олегове тіло вигинається, його тримають двоє санітарів. Лікар робить різкий рух рукою і висмикує з Олегового рота міндаліни. Лунає тихий Олегів зойк, Санітари міцно його утримують. Лікар знову залазить інструментом до Олегового рота, щось швидко оглядає. Прибирає інструменті показує санітарам тримати міцніше. Санітари навалюються на Олега.

ЛІКАР

Аленоїди видаляти будемо одразу. Чи
потім ще раз прийдеш?

Олег починає сучити і тупати з'язаними ногами.

ЛІКАР

Молодець. Краще одразу все зробити.

Лікар бере до рук чергового інструмента котрий запускає до Олегового рота.

Початок Анімації

Ротова порожнина

Інший дракон залітає до рота, Олегові зуби, що тільки но почали вилазити одразу ховаються назад, язик автоматично скручується равликом. Дракон злітає вгору.

Принципова схема будови голови.

Схематичний Дракон хижо рискає ротом в пошуках жертви. Мозок Олега робить перелякані очі і зменшується. Дракон залітає до черепної коробки і починає ганятися на мозком. Мозок тікає вниз.

Принципова схема будови тіла хлопчика

Мозок через стравохід тікає вниз до шлунку. Метушиться там в пошуках схованки. Згори лухає клацання зубів Дракона. Мозок починає метушитися швидше, тікає вбік і потрапляє до мошонки де зупиняється, обережно розплющує одне око, озирається - чи нема Дракона. Згори лунає чавкання, Мозок

перелякано заплющує око, ще зменшуючись в розмірах.

ОЛЕГ (ЗК)

Новокаїн звичайно гарні ліки, але
мають один невеликий мінус - діяти
вічно вони не можуть.

Принципова схема будови голови.

В черепній коробці вибухають салюти, що розлітаються в
різні боки скажено дзижчачими фрезами. Поволі вибухів стає
менше, дзижчання фрез також припиняється.

Кінець анімації

61 ІНТ. ПАЛАТА ЛІКАРНІ РАНОК

61

Олег розплющує око. Поруч з ним стоїть ХЛОПЧИК (10),
простягає Олегові соковиту диню.

ХЛОПЧИК

Диню будеш?

Олег ошелешеними очима дивиться на Хлопчика. Звук салюту та
фрез з'являється знову.

ЗТМ

62 ІНТ. ПАЛАТА ЛІКАРНІ ДЕНЬ

62

Олег обережно розплющує око - Хлопчика нема. Олег розплющує
друге око. В палаті звучить голос МАЖОРА (12) та захопливі
вигуки ВАЛЕРИ (11) - хлопця з синдромом Дауна. Олег
переводить погляд і бачить, що Мажор показує Валері фокуси.
Він стоїть поруч з відчиненим вікном і робить вигляд, що
викидає свою шкарпетку в вікно, а сам, непомітно для
Валери, ховає її в кулаці, після чого показує шкарпетку, що
викликає захоплені вигуки та аплодисменти Валери. Мажор, як
справжній фокусник робить кілька "циркових рухів", маше у
Валери перед очима руками, і знову "викидає" шкарпетку в
вікно.

МАЖОР

Але-ап.

Валера стежить за рухами, дивиться в вікно.

МАЖОР

Буаля

Шкарпетка з'являється в руці Мажора. Захоплені вигуки, плескання в долоні.

Олег сідає на ліжку, від чого вони скрипить. Мажор переводить погляд на Олега, котрий стежить за цією сценою. Валера не зважає на Олега, смикає Мажора за рукав - "давай ще". Мажор підморгує Олегу, і повторює свій "фокус". Валера знову аплодує. Показує, що і він так хоче. Мажор, дивиться на Олега, огидно посміхається, підтримуючи плескає Валеру по плечу і вказує на його речі, що висять на стільчику, поруч з ліжком. Валера задоволено киває головою, хапає свою шкарпетку. Неоковирно повторює підготовчі рухи Мажора і викидає шкарпетку в вікно.

Валера задоволено дивиться на Мажора, потім міцно стискає стою долоню, розкриває її - там нічого нема. Валера здивовано дивиться на порожню долоню, знову стискає її, розкриває, результат такий самий. Міцно, аж пальці побіліли, стискає обидві долоні, розкриває - нічого нема. Підіймає здивований погляд на Мажора, а той вказує йому на решту речей, що лежать на стільчику.

Олег беземоційно дивиться як Валера, одну за одною починає викидати частини свого одягу в вікно. Як знову і знову він стискає долоні і як знову і знову в них нічого не з'являється.

Мажор обережно відходить від Валери, котрий з кожною секундою стає все шаленішим, до свого ліжка і лягає на нього.

Одяг закінчився і Валера викидає в вікно стільця. Знизу лунає роздратований чоловічий голос.

ЧОЛОВІЧИЙ ГОЛОС (ЗК)

Ей, ви подуріли там?

До палати забігає Медсестра. Вона миттєво оглядає палату і бачить роздратованого Валеру з синдромом Дауна, котрий стискає і розтискає свої долоні.

МЕДСЕСТРА

Що тут відбувається?

Медсестра дивиться на Олега. Олег вагається. Починає говорити Мажор

МАЖОР

Та не знаємо. Псих цей, психанув.
Одяг свій повикидав, а потім
стільця...

Медсестра дивиться на Валеру, той показує їй на вікно, на Мажора, робить рух рукою наче щось викидає, розкриває долоні, сердито б'є одну по одній, мичить і знову починає все спочатку. Олег дивиться на Валеру.

63 ІНТ. ПАЛАТА ЛІКАРНІ РАНОК (ПІЗНІШЕ)

63

Скутанного по руках і ногах Валеру вивозять з палати на каталці. Олег проводить його поглядом. Коли того вивозять в коридор, Олег переводить погляд на Мажора, котрий лежить на своєму ліжку і спокійно читає книгу.

Олег відвертається від Мажора і дивиться в вікно палати.

ЦЕТРАФЕР ДЕНЬ-НІЧ

За вікном темнішає, на ліжку Валери, що стоїть поруч з вікном, з'являється він та його Мама. Валера лежить головою на її колінах і тихо скавчить, скардиться, вона заспокоює його, гладить рукою по голові.

Олег підводиться і підходить до них. Звертається до Мами Валери

ОЛЕГ

Пробачте мені, я міг його
захистити. Не захистив. Я винен.
Пробачте мені.

Мама не зважає на нього, продовжує гладити свого сина по
голові. Олег озирається.

POV Олега

Олег лежить на своєму ліжку і дивиться на цю сцену.

Кінець POV Олега

ОЛЕГ (ЗК)

Я міг підійти і вибачитись, але не
зробив цього.

64 INT. ЛІКАРНЯ СХОДИ РАНОК

64

Олег підіймається сходами нагору. Підходить до виходу на
дах. Проводить кілька маніпуляцій з замком – витягає шлямпу
зламаного цвяха і обережно відчиняє двері.

65 NAT. ДАХ ЛІКАРНІ РАНОК

65

Олег підходить до парапету і дивиться вниз звідки долинають
голоси дітей та дорослих. Маленькі діти на стежці граються
в "класики". Пара медсестер везе кожна свого візка в котрих
сидять двоє хлопців. Медсестри спілкуються про своє, Хлопці
про своє. Один хлопчик майже стрибає на милицях поспішаючи
до Жінки та Чоловіка, котрі йдуть йому назустріч. Старий
ДВІРНИК, за для годиться, підмітає стежку.

Олег сідає на дах, притуляється спиною до парапету і
відкриває загальний зошит в синій обкладинці. Підіймає над
розкресленим квадратами аркушем ручку і завмирає. Минає
кілька секунд, ручка опускається на аркуш і виводить одне
слово – "Маша". Рука знову завмирає, через мить після слова
"Маша" з'являється кома і після цього знову завмирає. Олег
сидить над зошитом. Губи міцно стиснуті, він збирається з
духом, ставить ручку на аркуш.

ХЛОПЕЦЬ 1 (ЗК)

А я казав, що пройдемо

ХЛОПЕЦЬ 2

Я і сам знав

На дах підіймаються трое Хлопців. Олег закриває зошита і ховає його за спину. Хлопці помічають Олега і на мить нерішучо зупиняються. Хлопець 1 рішучо підходить до парасету і запускає паперового літачка. До нього приєднуються інші і кожен запускає по літачку. Олег визирає з-за парасету і бачить, що трое літачків стрімко пікірують вниз. Хлопці незадоволено дивляться на них.

ХЛОПЕЦЬ 3

Слабо

ХЛОПЕЦЬ 1

Вниз треба бігти. Ще раз спробуємо

ХЛОПЕЦЬ 2

Що так і бігатимемо з трьома
літачками вниз-вгору

Звук паперу, що розривається, привертає увагу Хлопців. Вони дивляться на Олега, котрий з першого аркушу, на котрому написано слово "Маша" конструє літачка. Олег підходить до парасету і запускає літачка. Вітер підхоплює його і несе над парком. Хлопці з повагою дивляться на Олега котрий кидає на парасет свій товстий загальний зошит. Радісні Хлопці нетерпляче починають розривати його.

Літачки один за одним випорхують в небо і підхоплені вітром летять в парк.

Діти внизу помічають літачки і починають радісно кричати. Деякі підіймають літачки, що приземлилися і запускають їх повторно. Двірник сердито маше рукою.

Хлопці починають відчувати вітер, ловити його і випускають літачки по ньому.

Велика кількість літачків залітають до вікон палат.

На дах вибігає Мажор і підходить до компанії

МАЖОР

Круто. Олег я з вами.

Олег озирається на нього, бридливо кривиться і повертається назад. Хлопці оцінюють реакцію Олега на Мажора і стають плечем до плеча перекриваючи Мажорові доступ до зошита.

Олег запускає літачок, що летить над парком, до нього швидко приєднуються ще три літачка. Потім ще і ще, і ще.

Олег дивиться вниз на засипаний літачками парк. Двірник свариться, показує на дах Медсестрі. Медсестра рушає до корпусу.

В небо злітають чергові літачки.

Зошит розтерзано. Хлопець 1 вириває останнього аркуша і передає його Олегу. Той ретельно складає "останій" літачок. Дивиться на хлопців, "ловить" вітер і обережно запускає літачок по вітру. Але літачок зривається з вітру і каменем падає вниз. Четверо хлопців розчаровано дивляться на нього. Раптом з усіх вікон Г-подібного корпусу лікарні починають вилітати паперові літачки. Їз сотні, тисячі, вони наповнюють повітря і вкривають всю землю. Хлопці радісно скачуть дивлячись на літачкову феєрію, що буває внизу.

Зачарований Двірник зі сльозами радості дивиться в наповнене літачками небо. Діти, хто може, скачуть під літачковим дощем.

Олег стримано дивиться вниз. Під ним пролітають тисячі паперових літачків.

ОЛЕГ (ЗК)

Це був мій останній раз коли я був в дитячій лікарні. Саме після неї я змінився. Чи то від больового шоку, чи то докори сумління, чи ця сотня літачків... Не знаю, але всередині мене щось переключилося. Що саме не важливо. Важливо то, що з тих часів я жодного разу не промовчав, коли хтось когось намагався принизити, і

(MORE)

ОЛЕГ (ЗК) (CONT'D)

я напевно знаю, що не промовчу і в майбутньому.

66 НАТ. ПУСТИР ДЕНЬ

66

Олег коротким заступом капає яму. Земля суха, кам'яниста, подається погано. Олег з силою вганяє лезо заступа в землю, звучить металевий скрежет по камінцях. Футболка на спині Олега змокла від поту.

Яму закінчено. Олег підходить до низького візка на колесах, того самого на котрому в Лікарні його катав собака Дік.

Олег легко підіймає вантаж і кладе його до ями-могили.

Бере до рук заступа, набирає землі, аби кинути її. Зупиняється. Присідає. Гладить вміст могили. Стримує сльози. Набирає рукою землю і кидає її в могилу. Потім ще двічі. Тільки після цього підводиться на ноги, стає над могилою і швидко закопує.

ЗТМ

Титр

СОБАКА

67 НАТ. ВУЛИЦЯ СЕЛИЩА ДЕНЬ

67

Весна. Олег (10) біжить вулицею. Ноги швидко переступають.

Акцент на ногах. ПНР вниз/вгору.

На обличчі Олега синці, подряпини. Він розхристаний - після бійки. Олег перестрибає через паркан чужого двору. Повз нього пробігають переслідувачі - МІХА(10), ВАРІК(10) та СЕРИЙ(10), зупиняються, озираються навколо - Олега нема.

МІХА

Втік. Нічого, отримає завтра.

Давайте на кар'єр

Олег чекає поки переслідувачі зникнуть за рогом і обережно перелазить через паркан на вулицю. Поправляє свій одяг і помічає в густому терні маленький чорний клубок - щеня.

Олег наближається до щеня, нахиляється. Собака смикається, аби втекти, але густі кущі його не пускають, пес в пастці. Олег присідає і дивиться в очі переляканого собаки, котрий ховає погляд.

Олег дістає з ранця шматок бутерброду і простягає собаці, той боїться, не бере з рук. Олег кладе їжу на землю і відходить. Собака обережно нюхає повітря, дивиться на Олега, котрий робить ще крок назад і собака швидко ковтає їжу.

Олег показує другу половину бутерброду, Собака обережно виходить з кущів. Олег намагається його приманити, але собака лишається на місці. Олег залишає другу половину бутерброду на землі і робить ще кілька кроків назад. Собака підбігає, хапає їжу і тікає.

Олег дивиться йому вслід. Розвертається.

Минув час.

Собака стоїть попереду, на безпечній відстані. Олег розгортає бутерброд, ламає його і простягає половину Собаці. Той вже підходить ближче. Олег кидає бутерброда і собака швидко його хапає. Олег наближається, аби погладити пса, той тікає. Олег опускає погляд вниз.

Минув час.

Поруч з ногою Олега стоїть той самий пес і смачно їсть ковбасу. Олег присідає і обережно гладить собаку по голові. Собака підіймає на нього очі. Олег підводиться і йде вулицею з половиною бутерброда в руці. Собака на безпечній відстані йде за ним. Олег направляє додому, періодично озирається – Собака слідує за ним. Олег підходить до хвіртки свого двору. Олег прочиняє хвіртку, запрошує собаку зайти, той обережно заглядає на подвір'я.

В цей момент з літньої кухні лунає брязкіт каструлі, що впала. Переляканий пес тікає. Олег розсерджено б'є ногою по стовпу паркану. З кухні виходить Мама.

МАМА

О, ти вже вдома, зараз буде обід.

Олег в розпачі дивиться на Маму. Вона помічає його розчарований погляд

МАМА

У тебе поганий настій? Щось сталося?

Олег сердито маше рукою і проходить повз Маму до будинку.

68 ІНТ. БУДИНОК ОЛЕГА ВІТАЛЬНЯ РАНОК

68

Сім'я сидить за столом, снідає. На столі прості страви – картопля пюре, котлети. Олег зі свіжим синцем під оком. Батько дивиться на сина, переводить погляд на Маму, та показує "не чіпай його". Батько стримується на мить.

БАТЬКО

Ти маєш навчитися захищати себе.
Інакше завжди битим ходитимеш.

ОЛЕГ

А якщо я не хочу.

БАТЬКО

Так влаштований світ. Тоді будь-яка моль за твій рахунок піднятися зможе. А моль душити треба.

Олег мовчки колупає котлету.

БАТЬКО

Давай я тебе навчу.

Олег сердито кладе виделку на тарілку і встає з-за столу.

БАТЬКО

А ну сядь!

Мама кладе долоню на лікоть Батька і той замовкає. Олег виходить з Вітальні.

69 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА РАНОК

69

Сердитий Олег виходить з дверей будинку, роздратований йде до хвіртки, відчиняє її і бачить Собаку, що сидить поруч з хвірткою і невпевнено вимахує хвостом. Олег посміхається.

Відходить вбік і пес обережно заходить на подвір'я де стоїть верстат на котрому Батько стругає дошку. Свіжа дошка пускає красиві кучеряві стружки. Батько обробляє дошку рубанком. Олег стоїть поруч і допомагає – тримає дошку. З тіні, що її утворюють кущі за ними спостерігає пес.

БАТЬКО

(до Олега)

Ну що? Придумав вже ім'я зубатику
свому?

Олег невизначено стискає плечима.

БАТЬКО

Ну можна Тузіком назвати.

Олег кривиться.

БАТЬКО

Ну, а як?

Олег дивиться та чорного щеняру, мить думає

ОЛЕГ

Туз

БАТЬКО

(хмикає)

Козирний.

Олег посміхається дивлячись на Туза. Лунає стукіт молотка. Олег переводить погляд на Батька котрий закінчує будувати будку.

Олег з Батьком переносять будку до тіні поруч з парканом. Олег направляє до Туза, обережно підіймає його і несе до будки. Туз недовірливо обнюхує своє нове помешкання, дивиться на Олега котрий показує, аби той залазив до будки. Туз заходить до будки, одразу скручується клубком і виглядає з неї великими чорними оченятами.

МАМА(ЗК)

Олег

Олег озирається, на порозі літньої кухні стоїть Мама з металевою мискою в руці. Олег підводиться і проходить повз Батька, котрий продовжує поратись з залишками дошок, до Мама. Приймає з її рук миску з їжею для собаки, повертається назад до будки, присідає, ставить миску, але Туз не реагує – заснув.

Батько закінчує майструвати маленьку лавочку, ставить її на землю, сідає, перевіряє чи міцна. Міцна. Задоволений батько дістає з кишені пачку сигарет, солодко закурює, дивиться на Олега, що сидить поруч з будкою.

БАТЬКО

Невеселе життя було у цього Тузіка.

Олег дивиться на Батька, той виправляється

БАТЬКО

Туза.

З літньої кухні лунає звук падіння каструль. Олег озирається. З дверей кухні вилітає на кілька місяців старший Туз, за ним Мама.

МАМА

Олег! А ну забирай свого
блохастика! Скільки разів казати?
Щоб я на кухні його не бачила!

Туз швидко підбігає до Олега і ховається за його ногами. Олег озирається на нього. Туз дивиться йому в очі і вихляє хвостом. Він виріс, погладшав, колись пильне хутро виблискує чорним.

МАМА

Олег!

Олег киває Мамі, прив'язує до шиї Туза шнурок і виводить його з двору.

70 НАТ. ЛІС ДЕНЬ

70

Залита Сонцем галявина. Олег стоїть над Тузом з книжкою в руці. Кладе книжку на землю – на обкладинці назва "Кінологія". Туз сидить.

ОЛЕГ

Стояти

Туз уважно дивиться на Олега.

ОЛЕГ

Туз. Стояти.

Олег присідає і починає ставити Туза на задні лапи.

ОЛЕГ

Стояти! Туз

Туз валиться на спину і радісно дригає лапами. Олег вперто перегортає Туза, ставить його на ноги

ОЛЕГ

Туз. Стояти

Туз солодко позіхає. Олег сердиться

ОЛЕГ

Ти стоятимеш чи ні? Стояти. Туз. Ну давай

Туз знову завалюється на спину. Роздратований Олег маше рукою. В цей момент Туз помічає білку і з голосним лаєм поспішає за нею. Білка встигає заскочити на дерево. Туз стоїть під деревом і розривається. Олег підходить і зацікавлено дивиться вгору, де на гілці причаїлася білка.

МІХА(ЗК)

Ей натураліст!

Олег озирається. Позаду нього стоять Міха, Ксюха та Света.

МІХА

Ти чого з природи знущаєшся?

Олег розвертається, аби відступати, але з іншого боку на нього сунуть Серий та Варік. Олег оточений.

ОЛЕГ

Туз. Рядом.

Туз бачить, що вони оточені і піджавши хвоста тікає. Ошелешений Олег дивиться в бік втечі друга. Коло ворогів стискається. Олега притискають до дерева.

71 НАТ. ВУЛИЦЯ СЕЛИЩА ДЕНЬ

71

Побитий, в розірваному одязі Олег йде вулицею, на поштивій відстані позаду суне Туз. Олег не озираючись відчиняє хвіртку і захопує її перед самим носом Туза.

Туз скавчить, проте через мить, пролазить під воротами в двір.

72 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА ДЕНЬ

72

Олег мовчки проходить через двір на котрому Батько точить на точилі ножа. Олег заходить до будинку. Батько дивиться на Туза котрий винувато суне до своєї буди і вкладається там.

73 ІНТ. КІМНАТА ОЛЕГА ДЕНЬ

73

Олег лежить на ліжку обличчям вниз. Батько відчиняє двері

БАТЬКО

Ти годував Туза?

Олег мовчить.

БАТЬКО

(твердо)

Встань і нагодуй собаку.

Олег сердито перегортається і проходить повз Батька.

74 ІНТ. ЛІТНЯ КУХНЯ ДЕНЬ 74

Олег набирає з баняка до собачої миски їжу. Виходить з кухні

75 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА ДЕНЬ 75

Олег підходить до будки. Нахиляється, аби поставити миску, в цей момент Туз визирає з будки і лиже його руку. Олег прибирає руку, але зустрічається з поглядом Туза. Він опускає руку і гладить собаку по голові. Туз радо вискакує з будки і щасливий лиже хазяїна – руки, обличчя, Олег посміхається і гладить собаку – мир.

76 ІНТ. КІМНАТА ОЛЕГА РАНОК 76

Олег раптом прокидається, на його ліжку сидить Мама.

МАМА

Ти не хвилюйся тільки. Тузіка вбили

Ошелешений Олег дивиться на Маму, її слова долітають до нього здалеку.

МАМА

Їздили санітари, чи як їх там,
безхатніх відстрілювали. А він на
вулицю вибіг, тікав від них, а може
й ні, прямо поруч з хвірткою вбили.
Не встиг сховатись

Великі очі Олега дивляться на Маму, але в них немає розуміння, усвідомлення того, що сталося.

МАМА

Ти поплач, поплач, якщо хочеш.
Можна

Мама обіймає Олега, а в його очах немає сліз. В його очах нерозуміння

77 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ДЕНЬ

77

Минув час.

Вулицею проходять двоє МИСЛИВЦІВ (35-40) з собаками. Олег з сумом стежить за ними. Собаки мисливців весело біжать попереду своїх хазяїв. Позаду Олега стоять Батько та Мама.

78 НАТ. ПТАШИНИЙ РИНОК ДЕНЬ

78

Олег (12) йде рядами поруч з Батьком, він подорослішав.

Навколо велика кількість різного живого товару - все ворухиться, крикає, рожкає, кукурікає, нявчить, цвірінькає, тьявкає.

Олег помічає на прилавку вівчарку з цуценятами позаду котрих стоїть міцної статури, трохи повнуватий БАРИГА (45). До клітки в котрій вовтузяться цуценята прикріплене фото вівчарки з медалями на шиї. Олег переводить захоплений погляд на цуценят, зустрічається поглядом з їх мамою. Голос Батька лунає десь далеко, Олег не чує про що той спілкується з Баригою, його увага прикута до цуценят

Батьків голос лунає наче грім

БАТЬКО

Ходімо

Олег ошелешено дивиться на Батька: «як без собаки?»

БАТЬКО

(відбрехується)

Їй догляд спеціальний треба

(сам до себе)

Півтора косаря, хренасе

Олег одразу все розуміє і суне за Батьком, аж ось його погляд привертає маленьке, не більше долоньки, цуценя на сусідньому прилавку. Він мовчки йде до нього, зупиняється і дивиться на маленький хутрянний клубок.

Батько тихо лається сам про себе і йде за сином. Бере його за руку, але Олег висмикує її.

Батько без бажання запитує у ПРОДАВЦЯ (30)

БАТЬКО

Скільки

ПРОДАВЕЦЬ

П'ятнадцять

БАТЬКО

За щеня?

ПРОДАВЕЦЬ

Ну да, не картоплю ж продаю

Здивований Батько дивиться на вівчарку-матір цуценяти

БАТЬКО

Хворе?

ПРОДАВЕЦЬ

Та ні. Нагуляла

Рука Батька потискає руку Продавця. Олег тримає в руках
теплий сірий клубок.

79 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА РАНОК-ДЕНЬ

79

Бобслей.

Зростання Діка. Олег годує мале цуценя молоком з пальця.
Дік старший, нековирний, незграбний. Олег дивиться в свою
стару книгу з кінології - аналогій його собаці нема. Батько
плескає сина по плечу - головне, аби він був гарним другом.

Олег вчить Діка командам і той слухається - щастя.

80 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ДЕНЬ

80

Олег (13) читає на подвір'ї. Дік дримає поруч. Повз паркан
проходять кілька старших хлопців. Дік бовкає, Олег підіймає
очі від книги - хлопці йдуть до сусідів. Лунають голоси.

За парканом з'являються кілька голів - Леля (18), Олег
(16), Саня (14), Таксік (14) та сусід Макар (17).

Леля звертається до Макара киваючи на Олега

ЛЄЛЯ

Він?

Макар киває, Олег зацікавлено дивиться на хлопців, а Дік голосно гавкає.

ОЛЕГ

Фу

Дік замовкає

ЛЄЛЯ

Серйозна машина. В футбол граєш?

МАКАР

Він грає, грає, нормальний він

Леся жестом примушує того замовкнути і уважно дивиться на Олега.

ОЛЕГ

Ну да

ЛЄЛЯ

Хвилина тобі на збори, ми і так запізнюємось, так і технічний випляти можуть

Олег зривається з місця і забігає до будинку звідки скоро вискакує в кедах і шортах. Швидко прив'язує до Діка мотузку – готовий.

ЛЄЛЯ

А він навіщо?

ОЛЕГ

Я без нього не піду

ЛЄЛЯ

Зоопарк, а не команда. Тільки щоб тихо був

Олег ствердно киває головою

81 НАТ. ФУТБОЛЬНЕ ПОЛЕ ДЕНЬ

81

Дві команди грають в футбол. Дік голосно гавкає. Він смикається, гарчить, поводить себе агресивно. Гравець команди супротивників зупиняється і бере м'яч в руки, до нього підбігає Леля – порушення.

Вони про щось спілкуються, але через гавкіт Діка нічого не чути. Всі гравці збилися в центрі, активно жестукулюють. Капітан супротивників постійно киває на Олега та Діка.

Леля сердито спльовує на землю і підходить до Олега. Жестом показує, аби і він і його пес валили з поля під три чорти. Олег опускає голову і йде до Діка, котрий зустрічає його щасливо вимахуючи хвостом.

82 НАТ. ЛІС ДЕНЬ

82

Олег з собакою йдуть лісом. В лісі тихо і спокійно. Олег роздратований

ОЛЕГ

Я сказав тихо, а ти... Друг
називається. Гавкнув два-три рази і
все. Ні, двадцять людей один одного
не чують, тільки ти...

Дорогу їм перекриває ватага на чолі з Міхою. Олег зупиняється, приймає захисну позицію, а Дік виходить поперед нього, натягує поводок. Спокійно оглядає ватагу, прямо дивиться на Міху, стиха гарчить після чого голосно гавкає, смикається вперед, Олег лиш встигає його втримати

МІХА

Е, е, розумнику, ти монстра свого
тримай!

ОЛЕГ

(удавано перелякано)

Не можу

Кілька пар ніг швидко біжать до села. Усміхнений Олег гладить свого захисника по голові, дивиться як тікають його вороги.

83 НАТ. ВУЛИЦЯ СЕЛИЩА ДЕНЬ

83

Задоволений Олег йде вулицею до свого будинку. Його помічає Батько котрий киває йому, аби сховався, але Олег не розуміє Батька і йде додому.

З подвір'я вибігає Сусідка і кричить вказуючи на Діка.

СУСІДКА

Це він, він моїх курей подавив, я
його вб'ю цього монстра!

Олег розуміє, що треба тікати і разом з Діком вони поспішають назад до лісу. Дорогу і дерева вкриває сніг. Зима.

84 НАТ. ЛІС ДЕНЬ

84

Дік плигає по снігу. Олег підіймає очі вгору і бачить проміні сонця, по пробиваються крізь гілля дерев, Олег підіймає руку і своїми пальцями, то ловить проміні сонця, то затуляє їх. Дік чимось зацікавився, а Олег, не випускаючи собаку з поля зору, ховається від нього. Дік озирається – Олега нема. Нервово він кидається з боку в бік, зупиняється пригнувшись, повільно йде до дерева за котрим сховався Олег – знайшов. Щастя собаки і Олега, від зустрічі і того, що Дік такий розумний пес.

85 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ДЕНЬ

85

Зима.

Дік лежить в будці. Поруч з подвір'ям зупиняється вантажівка. До двору заходить Батько, йде до будинку. Через кілька хвилин він виходить з загорнутим в плед Олегом на руках. Дік схвильовано стежить за ними, скавчить

86 НАТ. ПАРК ЛІКАРНІ ДЕНЬ

86

Зима.

Дік весело мчить стежкою, до його нашійника припасований візочок (в котрому Олег потім відвезе Діка ховати) в котрому сидить Олег. Олег хворобливо виглядає, але він сміється, поруч біжить Батько і також сміється.

87 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА РАНОК

87

Весна.

Олег в шкільній формі вискакує з дверей – поспішає до школи. Дік вискакує з буди. Олег поспішає, добігає до хвіртки.

Дік нетерпляче бовкає. Олег розвертається, підходить до Діка, чує його за вухом.

ОЛЕГ

Я скоро повернусь і ми погуляємо

Олег вибігає з подвір'я. Дік дивиться на хвіртку, тихо скавчить, лягає до будки і дивиться на хвіртку.

Хвіртка відчиняється. Олег забігає до двору, Дік підхоплюється, але Олег не дивлячись на нього забігає до будинку. З вулиці його кличуть, Олег вискакує з будинку в футбольній формі

ОЛЕГ

Біжу

Олег біжить до хвіртки. Дік нетерпляче гавкає. Але Олег вже вибіг, не чує. Сумний Дік лягає на землю. Мама підходить до нього і ставить перед ним миску з їжею, але він не їсть. Відгортає морду від миски в бік будинку поруч з котрим стоїть Олег вбраний в білу сорочку, чорні штани і туфлі, поруч велика сумка та валіза.

Мама і Батько обіймають Олега (18). Олег бере підіймає валізу та сумку і йде до хвіртки. Дік підіймає голову і сумно дивиться на Олега. Олег на мить зупиняється, ставить вантаж на землю, підходить до Діка і швидко, вибачаючись прощається з ним. Дік опускає голову.

88 НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ОЛЕГА ВЕЧІР

88

Олег (20) сидить на маленькій (батьковий) скам'ячці посеред подвір'я в колі світла, що його дає ліхтар і плаче. До нього підходить старий Дік і вкладає йому свою голову на коліна. Олег обіймає собаку.

89 НАТ. СТЕЖКА ВЕЧІР

89

Олег йде стежкою від лісу. Позаду нього стіною стоїть ліс. Олег тягне за собою візок на шнурку. Назустріч йому йде Міха. Вони зустрічаються. Зупиняються. Дивляться один на одного.

МІХА

Олег

ОЛЕГ

Міха

Міха дивиться на візок

МІХА

Що нема грибів?

Олег пропускає "жарт" повз вуха. Міха озирається, хмикає.

МІХА

Ти ж звідси тоді спустився коли
поламався?

Олег киває

МІХА

Я після того тебе зненавидів ще
більше

Олег запитально дивиться на Міху.

МІХА

Знаєш як тебе тоді вся школа
називала?

Олег заперечно хитає головою

МІХА

Космонавтом

Олег хмикає

МІХА

Ти завжди якимось Космонавтом
був...

Олег та Міха мовчать.

МІХА

Дурню зараз скажу

Олег запитально дивиться на Міху

МІХА

Дай візка. Скотитися.

Олег з недовірою дивиться на старий візок. Міха нетерпляче робить крок вперед.

МІХА

(Впевнено)

Витримає

Олег передає йому шнурок візка. Міха посміхається, сідає до візка, вмощується, відштовхується руками від землі. Візок зі скрипом поволі набирає швидкості. Міха починає котитися вниз.

МІХА

Космонавти, космонавти...

Візок набирає швидкості, колеса сказано скриплять. Одне з колес відпадає, візок розвалюється, Міха, здійнявши купу пилу, летить в кювет.

Олег спускається вниз до місця катастрофи.

Візок розчавлений. З кювету зі стоном виповзає Міха, сідає на узбіччі.

ОЛЕГ

Я не знав як його позбутися.

Дерев'яна основа візка охоплюється вогнем

90 НАТ. ПОРУЧ З ВЕЛИКИМ ДЕРЕВОМ ВЕЧІР

90

Олег та Міха сидять на поваленому дереві. Олег колупає вугілля в багатті тонкою хворостиною, на кінці котрої світиться "вугілля-ліхтарик". Міха ковтає з пляшки пиво.

МІХА

Макара бачив?

Олег киває.

МІХА

Якось зимою, вночі, десь, не у нас в селищі. Здається в місті. По п'яні замерз і відморозив собі ноги. Гангрена. Відрізали. Саня поїхав. Буває рідко.

91 НАТ. ФУТБОЛЬНЕ ПОЛЕ ДЕНЬ

91

Дві команди грають в футбол. Коли Міха називає чиєсь ім'я він отримує пас, потім перепасовує іншому персонажу оповіді.

МІХА(ЗК)

Батько Таксіка повісився, по-п'яні.
Брата його вбили бандити. Так, що він тепер з мамою ярий сектант.
Леля тут, одружився. Все жартує.
Барсука ледь не посадили, але ходить. Олег бухає, як і Макар.
Белан їздить на вантажівці...

92 НАТ. ПОРУЧ З ВЕЛИКИМ ДЕРЕВОМ ВЕЧІР

92

Міха допиває пиво і відкидає порожню пляшку в кущі.

МІХА

Отак у нас.

Олег кидає хворостину до вогню, підводиться і починає плигати навколо багаття на одній нозі. Здивований Міха дивиться на нього.

ОЛЕГ (ЗК)

В дитинстві ми всюди біжимо, ми
поспішаємо, нам всюди треба
встигнути. Хлопчику котрий скаче на
одній нозі, абсолютно байдуже, що
про нього думають - він поспішає,
бігом.

Міха зі сміхом підхоплюється і починає так само, як і Олег,
скакати на одній нозі. Два силуети плигають навколо
багаття.

ОЛЕГ (ЗК)

Я не хочу бути повільним, я не хочу
нікуди не поспішати.

Обличчя Олега освітлене світлом від вогню.

ОЛЕГ (ЗК)

Я ніколи не хочу думати, що про
мене думають. Хочу бути
переповненим. Нехай дитинство
минуло, я скакатиму на одній нозі.

Олег високо підплигує вгору.

КІНЕЦЬ